

РЕШЕНИЕ

№ 8977

гр. София, 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11853** по описа за **2025** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция“ Инспекция по труда“- Софийска област срещу Решение №3676/24.09.2025 година, постановено по н.а. х. дело № 8357/2025 година по описа на СРС, 116 състав отменящо Наказателно постановление № 23-2500091/25.04.2025 година издадено от Директор на дирекция „ Инспекция по труда“ Софийска област, с което последният на основание чл.416,ал.5, във връзка с чл.414,ал.1 от КТ на „ Сираков“ ЕООД-[населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение на 351,ал.1 от КТ във връзка с чл.352,ал.1,т.1 от КТ.

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност на обжалваното решение- постановяването му при допуснато нарушение на материалния закона и съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Твърди се,че неправилно СРС е приел, че при издаване на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила в посока липса на посочена правна разпоредба, която е нарушена и липса на извършено нарушение от страна на ответника по касация, като неправилно е анализирал приложените по делото доказателства и най- вече неправилно е приел, че при издаване на наказателното постановление и съставянето на АУАН не е взета предвид нормата на чл.12,ал.1 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, действащи към датата на извършване на нарушението, като към момента на извършване на нарушението трудовото правоотношение

между работника и работодателя не е прекратено, за да бъде отразено времето, което се зачита за трудов стаж в трудовата книжка, като трудовият стаж се отразява в трудовата книжка при прекратяване на трудовото правоотношение, а не всеки месец. Посочва се още, че нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, но това не е отчетено от страна на СРС. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление. Претендира се и заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът- Дирекция „Инспекция по труда“- Софийска област редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 от АПК се представлява от юрисконсулт И. редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация-„Сираков“ЕООД редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от адвокат Н., редовно упълномощен, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на разноски.

СГП, редовно уведомена при условията на чл.138, ал. 2 АПК се представлява от прокурор Д., който намира подадената жалба за основателна и моли да бъде уважена.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

От доказателствата по делото е установено, че по повод подаден сигнал от работника И. И. до Дирекция“Инспекция по труда“ – С. на 20.01.2025 година служители на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област извършили проверка по спазване на трудовото законодателство при работодателя „Сираков“ЕООД, при която констатирани, че на 28.06.2024 година между „Сираков“ ЕООД в качеството на работодател и И. И. качеството на работник е сключен Трудов договор, по силата на който работникът И. приел да изпълнява в „Сираков“ЕООД длъжността- Шофьор на товарен автомобил международни превози със срок на изпитване 6 месеца, като със Заповед за командироване в чужбина И. е командирован от 01.07.2024 година до 30.09.2024 година да извършва многократно автомобилни превози по маршрут България – страни от Европейския съюз –България. От Пътен лист №605529 за товарен автомобил, извършващ международен превоз в периода от 01.08.2024 година до 29.08.2024 година е видно, че И. е осъществявал международен превоз, като на 30.08.2024 година работникът И. посетил офис на дружеството „Сираков“ ЕООД, където в негова полза е издаден Разходен касов ордер за сумата от 695 (шестстотин деветдесет и пет) лева. В хода на проверката е установено, че от Фиш за заплата на И. И. за месец август 2024 година е отбелязано- два дни самоотлъчка /неявяване на работа/, и не му е начислено трудово възнаграждение за тези дни. Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка, а за констатираното нарушение че не е признал за трудов стаж времето по трудово правоотношение, през което работникът или служителят е работил, както и по време на почивните дни – на нормата на чл. 351, ал. 1 във вр. с чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ срещу ответника по касация е съставен АУАН, на 25.02.2025 година, а въз основа на него е издадено Наказателно постановление, с което е ангажирана административно- наказателната отговорност на ответника по касация на основание чл.416,ал.5, във връзка с чл.414,ал.5 от КТ.

Съгласно чл. 355, ал. 1 КТ трудовият стаж се изчислява чрез ден, месец и година, като в алинеи 2, 3 и 4 законодателят, чрез правната техника на фикцията, е регламентирал за целите на трудовия

стаж какво се признава за ден, месец и година трудов стаж. Именно защото трудовият стаж се изчислява по посочения в чл. 355, ал. 1 КТ начин - чрез посочените мерни единици, е налице разлика между времето, през което трудовото правоотношение е съществувало и работното време. Работното време е времето, през което работникът непосредствено изпълнява трудовите си задължения, измерено в часове, а трудовият стаж е времето, през което работникът е работил по трудовото правоотношение - чл. 351, ал. 1 КТ. С оглед на това работното време се измерва в часове, а трудовият стаж - в дни, месеци и години. В съответствие с алинея втора на чл.355 от КТ за 1 ден трудов стаж се признава времето, през което работникът или служителят е работил най-малко половината от законоустановеното за него работно време за деня по едно или няколко трудови правоотношения, за 1 месец трудов стаж се зачита календарният месец, през който са изработени най-малко 21 дни при петдневна работна седмица, а за 1 година трудов стаж се признават 12 месеца трудов стаж, изчислени по начина, установен в предходната алинея.

СРС е анализирал приложените по делото доказателства и обосновано е приел, че ответникът по касация не е извършил посоченото в АУАН и НП административно нарушение на нормата на чл.351 от КТ, която норма не въвежда задължение за работодателя, а дава определение за трудов стаж и нормата не въвежда задължение за работодателя да предприеме каквото и да било действие, чието неизпълнение води до ангажиране на административно-наказателната му отговорност в качеството на работодател. В чл.1 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските е посочено, че в Правилника за вътрешния трудов ред се определят началото и краят на работния ден, редът за редуването на смените, почивките по време на работа, редът за отчитане на работното време, времето на задължително присъствие в предприятието, когато е уговорено променливо работно време, времето за хранене на работниците и служителите в производства с непрекъсваем процес на работа и в предприятия, в които се работи непрекъснато, както и други въпроси, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа в предприятието.

От приложения Правилник за вътрешния трудов ред- чл.33, ал.6 на „Сираков“ЕООД е видно,че за работниците и служителите, изпълняващи транспортни дейности във връзка с основната дейност на дружеството работното време ,началото и края на работния ден и почивките се отчитат съгласно Регламент 561 на ЕО и съгласно тахографските записи , по силата на алинея 7 – когато транспортните работници не изпълняват превоз и не са в предварително разрешен законоустановен отпуск, спазват началото и края на работния ден съгласно чл.33,ал.1, като присъстват в обектите на дружеството и изпълняват други възложени им задачи.

Липсват доказателства трудовото правоотношение на работника да е прекратено и работодателят да не е зачел като трудов стаж тези два дни през месец август, за да му бъде ангажирана отговорността по какъвто е да било ред и то по реда на чл.351 от КТ. Наред с това , в АУАН и НП е посочено, че работодателят не е признал за трудов стаж и времето през почивните дни, като липсва конкретизация за кои почивни дни не е признал времето и наред с това датата на извършване на нарушението -30.08.2024 година също не може да се приеме за дата на извършване на нарушението, доколкото се твърди,че работникът не се е явил на работа и на дата 31.08.2024 година, като неявяването на работа не може да се приеме за дата на извършване на нарушението.

Тези неясноти и допуснатите нарушения водят до извод, че наказателното постановление е незаконосъобразно и подлежи на отмяна, а като е достигнал до този правен извод СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора,претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение е неоснователна. Претенцията на ответника по касация също е неоснователна, защото от Представения договор за правна защита и съдействие от 22.01.2026 година е видно, че касаторът е представляван от адвокат Н., като е договорено възнаграждение в размер на 500 лева за първа инстанция, а АССГ е касационна инстанция и не е първа, като по делото липсват доказателства ответникът по касация да е договорил, респективно заплатил адвокатско възнаграждение за касационно производство пред АССГ.

ВОДЕН от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №3676/24.09.2025 година, постановено по н.а. х. дело № 8357/2025 година по описа на СРС, 116 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.